

MOJE-TVOJE MNENJE

Neke sončne nedelje se je moja družina odločila, da bi odšli na krajši izlet na bližnji hrib.

Vsi smo bili zato, mene pa so bolele noge, predvsem pa nisem hotela iz hiše. Po dolgem usklajevanju smo se končno odločili, da bomo odšli v Staro Ljubljano na sprehod. S tem se nisem strinjala, in moja starejša sestra je predlagala, da bi se lahko zaradi mojih bolečin v nogah do Ljubljanskega gradu zapeljali z vlakcem. Tudi ta ideja mi ni bila všeč in močno sem se upirala. Mami mi je povedala, da mi sprehod ne bi škodil, temveč bi mi lahko samo oblažil bolečine. In tako smo se usedli v avto in se odpeljali do Ljubljane. Ker sem zelo trmasta, sem med vožnjo sitnarila in tožila, da me morajo nujno peljati k zdravniku, čeprav me noga sploh ni več tako bolela. Kmalu smo prispeli. In kot bi mignil, je minila ura hoda po ljubljanskih ulicah. Kot je rekla mami, mi je hoja dokončno odpravila bolečina. Čeprav mi je bil sprehod po Ljubljani zelo všeč, sem to težko priznala. Kasneje smo se skupaj odločili, da bomo na Ljubljanski grad odšli kar peš in ne z vlakcem.

Izlet je bil zelo lep in zame zelo poučen. Naučila sem se, da moram upoštevati mnenja starejših in bolj izkušenih. Zvečer sem se mami za svojo samosvojost prijazno opravičila.

Karin Jamnikar-Vrhovniku.

Petra Majdiča 4, 1230 Domžale

12 let

Soglasje: Strinjam se z objavo tega besedila.

Karin Jamnikar-Vrhovnik